

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skal jeg sige, at det dog vilde være at gaa for vidt, hvis vi gav Loven af 6. Maj 1921 Skylden for uheldige Dispositioner, der kan være truffet af Udstykningsforeninger og Privatmænd, der har handlet med Ejendomme. At det er Nedgangstider, er aabenbart, og at der, naar man handler, tabes Penge i Nedgangstider, er der ingen, der kan hindre; men at Staten eller Statens Autoriteter skulde have Ansvaret for Dispositioner, der træffes, naar Staten ikke har haft Indflydelse paa disse Dispositioner, turde dog være at gaa for vidt.

Naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte sig saa varmt for, at det frie Valg skulde gøre sig gældende, og beklagede, at det ikke var sket før, maa jeg maaske have Lov til at gøre opmærksom paa, at det, som det foreliggende Lovforslag drejer sig om, er, hvorvidt der skal gives frit Valg eller ikke. Det er derfor ejendommeligt, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen mener at kunne slutte med at beklage sig over, at der ikke er givet frit Valg. Det Lovforslag, vi drøfter her, vil ikke udelukke nogen af de to Love, men vil give frit Valg imellem dem.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen mente, at naar Staten ved at give disse Love gennem Laan støttede Oprettelsen af nye Brug, havde den ogsaa Forpligtelse til, hvis det gik galt for Besidderne, at give yderligere Støtte. Jeg deler ikke denne Opfattelse, og jeg tror, at jeg heri har Støtte hos det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der, saa vidt jeg husker, i forrige Samling udtalte sig meget klart og bestemt om dette Spørgsmaal. Fordi Staten har støttet unge Mænd til at gaa i Gang med en Bedrift, skal disse unge Mænd ikke have mere Krav paa yderligere Hjælp end de unge Mænd, der har begyndt uden Støtte, og som jo til visse kan komme til at sidde lige saa haardt i det. Det, at man har givet Hjælp en Gang, binder dog ikke til, at man fortsat skal yde Hjælp, thi derved vilde der fremkomme Uretfærdighed, saa blev alle ikke stillet lige overfor Statskassen.

Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der kom ind paa meget vidtgaaende Betragtninger over Forbindelsen mellem Arbejdsløsheden og det foreliggende Spørgs-

maal, skal jeg sige, at den megen Tale om, at man ved Udstykning af Jord og Oprettelse af Husmandsbrug kan afhjælpe Arbejdsløsheden, efter min Mening beror paa en stor Fejltagelse. Man kan ved Statens Hjælp fremme Udviklingen af mindre Landbrug; men heller ikke det maa man overvurdere. Jeg skal minde om, at af de ca. 120 000 selvstændige Husmandsbrug, vi i Øjeblikket har, er ca. de 110 000 opstaaet uden nogen som helst Støtte fra Statens Side med fuldkommen fri Ejendomsret og under fuldkommen fri Udstykning. Hvis der kommer gunstigere Tider for en saadan Udstykningsbevægelse — man kan ikke sige, Tiden er gunstig i Øjeblikket, om end den har bedret sig noget —, vil Befolkningen selv tage fat, og det i betydelig højere Grad, end det kan gøres fra Statens Side. Jeg indrømmer, at vi kan støtte, jeg indrømmer, vi har vist, at vi kan bringe Ofre for at opretholde dette Udstykningsarbejde i en vanskelig Tid — det er det, der er sket ved Loven af 6. Maj 1921 —, men det ærede Medlem maa ikke sige, at det er at læse Historien paa rette Maade, naar man giver det Udseende af, at det er Love som dem, vi her vedtager, der er afgørende for, hvor mange Husmandsbrug der bliver i Landet; thi i saa Henseende er der Tale om Forhold, som gaar langt dybere end de Beslutninger, vi tager her i dette høje Ting. Ogsaa det ærede Medlem mente altsaa, at han var villig til at lære af Historien, og for saa vidt ser vi altsaa ens paa det.

Endnu vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at heller ikke jeg nærer nogen Frygt for — og selv om jeg nærede en saadan Frygt, vilde jeg ikke undslaa mig derfor — at indanke den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for, for Befolkningen. Jeg vilde nødig, man skulde faa Indtryk af, at jeg frygtede for at lade Sagen gaa ud til Bedømmelse hos de nulevende Gaardmænd og Husmænd og deres Børn. Det er netop det, jeg staaer som Talsmand for, og det er det, som nogle ærede Medlemmer for et begrænset Omraade ønsker ikke skal finde Sted.

Formanden: Der er endnu 3 ærede Medlemmer, der har begæret Ordet for korte Bemærkninger. Jeg henstiller, at man indskrænker sig til disse, for at vi kan faa tilendebragt Diskussionen i dette Møde.